

Nå, hvad ér det så, det der kunst?

Ja - som en god ven af min begyndte den anden dag, så er kunst i alle tilfælde kunstigt!

Og her fortsætter jeg så, at det er kunstigt i betydningen: noget der er skabt - modsat naturligt forekommende. For skabt, det er kunsten jo dybest set altid, skabt af noget der er hentet i naturen på en eller anden måde, og så forarbejdet hen til det kunstneren bruger til at lave sit værk. Værket er det kunstneren arbejder på, og det er det en beskuer/lytter/læser opfatter, og forhåbentlig kan værket formidle noget til vores sanser, og forhåbentlig kan det flytte på, hvordan vores verden er skruet sammen. Sanserne kan beskrives som den båd hvori vi sejler rundt i vores interesser. Nogle gange sejler denne sansernes båd på grund og vi må acceptere udsigten derfra hvor vi er strandet, indtil noget med stor kræfter trækker os fri og ændrer vores muligheder i verden der omgiver os.

Til tider bliver vi helt målløse over det vi oplever og kigger for at forstå, og sanser for at fornemme, og falder i staver for at meditere, og leger med tanker der lige er født i vores bevidsthed for første gang. Og det er noget som kunstneren har skabt, noget vi har ladet sig indfange af for at vide lidt mere det der var ubegribeligt for bare sekunder siden.

Det er nu en gang nemmest at tro på, at det man mener også er det der er rigtige - for ellers måtte man tage alt for mange forbehold, der er jo utroligt mange mennesker til at opfatte det hele.

Og skulle jeg nu tegne et billede, kun af forskellene på menneskers opfattelser, så ville det blive et fletværk, hvor det vi lærer i skolen danner nogle store klumper af opfattelser, mens det vi selv tænker os til bliver til større sløjfer, der svæver i deres helt enestående retning. Forestiller vi os så, at det er tegnet med blå kuglepen på et kæmpe stykke papir, hvorpå vi med rød kan tilføje der hvor det ene påfund har påvirket et andet så vil vi kunne se broer af abstraktion. Det kan godt være, at den ide jeg fik om at skrive denne tekst er min egen, men den er bygget af det jeg ved i forvejen, og det er igen givet til mig af mennesker jeg har mødt i mit liv og disse mennesker ved det også et eller andet sted fra. Tilføjer vi så til sidst Tiden med grøn kuglepen, så har vi ikke kun beskrevet ideernes sammenhæng, men også hvor de kommer fra. Og igen opstår klumperne, der hvor der blev vist noget, der var vigtigt for mange. Og ofte bliver disse klumper stående gennem årtier og viser måder at skildre tingenes sammenhæng på.

Tegningen er nu så overtegnet at det ikke engang giver mening at tegne den, men måske bare henvise til mindet om sidste gang du lærte noget og forstod - at det her forstod du ikke.

Søren Raagaard august 2001